

U vindt de opname van de Vesperviering op het YouTube-kanaal van onze parochie:
<https://www.youtube.com/@parochiedegoedeherder1239>

Vesperviering

vrijdag 28 maart 2025

voorganger: Lidwien Meijer

lector: Gerarda Havermans-van Mourik en Yvon Westhuis

muziek: Wim van der Steen (piano en zang)

camera: Jan Voorbraak

Muziek

Het is 17.00 uur: we steken de kaars aan

Welkom en inleiding

Welkom aan u allen bij deze vesper en welkom aan u die thuis de vesper meeviert. In de vastentijd staan we meer dan anders stil bij vragen over ons bestaan- over wie wij zijn- wat we beter kunnen doen, of wie wij nog willen zijn. Een tijd van ommekeer en vooruitzien naar Pasen.

De evangelist Lucas neemt ons mee in dit groeiproces met een hele bekende parabel. Een parabel die kunstenaars, zoals Rembrandt, verbeeld hebben. Het gaat over de parabel die bekend staat als “De verloren zoon”.

Deze parabel is de derde van een drieluik: eerst vertelt Jezus het verhaal over de herder die 100 schapen heeft maar zich wezenloos zoekt naar dat ene verloren schaap. Dan de arme weduwe die tien drachmen bezit, maar haar hele huis overhoop haalt om dat ene verloren muntstukje te vinden. Vervolgens de vader die twee zonen heeft en uitzinnig van blijdschap is als die ene verloren zoon toch naar huis terugkeert.

Er is sprake van een verdichting, concentratie. 100 schapen, maar je zoekt die ene , 10 drachmen, maar je zoekt dat ene muntje, twee zonen en de blijdschap om die ene die zijn vader diep gekwetst heeft maar zijn thuis weer vindt. Zo tekent Jezus steeds scherper het beeld van God.

Deze drie parabellen gebruikt Jezus om duidelijk te maken hoe God voor ons mensen wil zijn als de goede herder, de arme weduwe, de barmhartige vader. Zo is zijn gerichtheid op ons groot, hij wil ons niet kwijtraken. Die onvoorwaardelijke liefde uit zich in barmhartigheid, vergeving, vreugde en feest om wat verloren was maar teruggevonden wordt. De eenheid wordt hersteld.

Steeds opnieuw is er de vreugde van het hervinden. Je zou kunnen zeggen “wat dood was , verloren was, komt tot leven”. Zo schets Lucas al de opmaat naar Pasen.

Of die titel van de parabel ‘De Verloren Zoon’ juist is ligt er aan vanuit welke invalshoek je het verhaal leest en op je in laat werken.

Korte stilte

Lied: Overal zijt Gij *(Zangen van Zoeken en Zien, nr. 116)*

Overal zijt Gij onzichtbaar gegeven,
Sprekend nabij, de stilte verwacht U,
Mensen bestaan U, zien en beleven U.

Mensen van vlees, van licht en gesteente,
Hard en van bloed, een vloed niet te stelpen,
Mensen uw volk, uw stad hier op aarde.

Aarde is al wat wij zijn, wat wij maken,
Adem ons open, maak ons uw aarde,
Uw nieuwe hemel, vrede op aarde.

Openingsgebed

We bidden psalm 103^{III} *(Gezangen voor Liturgie, blz. 176-177)*

lector: Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde.

*allen: Eeuwige God, wij willen U zien,
geef ons vandaag een teken van liefde.*

lector: Want wat de hemel is voor de aarde,
dat is uw liefde voor hen die geloven.

allen: Geef ons vandaag een teken van liefde.

lector: Gij, de vergeving van alle zonden,
recht en gerechtigheid voor deze wereld.

*allen: Gij, de vergeving van alle zonden,
geef ons vandaag een teken van liefde.*

lector: Gij kent ons toch, Gij zult niet vergeten,
dat wij uw mensen zijn, Gij, onze God.

*allen: Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde*

We zingen psalm 31 (*Attende Domine – bewerking Henk Jongerius*)

*God in de hemelen zie naar uw mensen,
wijs ons de weg van het leven.*

U wil ik prijzen, nu en al mijn dagen,
omdat ik weet heb hoe Gij mij genadig zijt:
ieder die luistert, zal mijn vreugde delen.

Wilt met mij danken en Gods naam bezingen,
toen ik Hem aanriep, hoorde Hij mijn roepen:
en Hij bevrijde mij van al mijn angsten.

Wie naar geluk zoekt, kan op Hem vertrouwen
en wie Hem aanroept, vindt bij hem verhooring:
uit hun ellende wil Hij mensen redden.

Evangelielezing - Lucas 15, verzen 1-3, 11-32

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

In die tijd kwamen alle tollenaars en zondaars telkens naar Jezus luisteren.

De farizeeën en schriftgeleerden spraken daar schande van en zeiden:

“Die man ontvangt zondaars en eet met hen”.

Maar Hij vertelde hun deze gelijkenis: `Iemand had twee zonen.

De jongste zei tegen zijn vader: `Vader, geef mij mijn deel van de erfenis.”

En hij verdeelde zijn vermogen onder hen.

Niet lang daarna vertrok de jongste zoon met al zijn bezit naar een ver land,
waar hij het verkwistte in een losbandig leven.

Toen hij alles opgemaakt had, kwam er een zware hongersnood over dat land
en ook hij begon gebrek te lijden.

Hij zwierf rond tot hij in dienst trad bij een van de inwoners van dat land;

die stuurde hem het veld in om varkens te hoeden.

Graag had hij zijn honger gestild met het voer dat de varkens aten,
maar niemand gaf hem wat.

Toen kwam hij tot zichzelf en zei: `Zoveel dagloners van mijn vader hebben brood in
overvloed, en ik verga hier van de honger!

Ik ga terug naar mijn vader.

Ik zal hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u;

ik ben het niet meer waard om uw zoon te heten, behandel me als een van uw
dagloners.”

En hij ging terug naar zijn vader.

Toen hij nog ver van huis was, zag zijn vader hem al en werd ontroerd;

snel liep hij op hem toe, viel hem om de hals en kuste hem.

“Vader”, zei de zoon tegen hem, “ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u;
ik ben het niet meer waard om uw zoon te heten.”

Maar de vader zei tegen zijn slaven: “Haal vlug de mooiste kleren en trek ze hem aan, doe een ring aan zijn vinger en schoenen aan zijn voeten.
Haal het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren, want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden.”
En het feest begon.
Maar zijn oudste zoon was nog op het land.
Toen hij naar huis kwam, hoorde hij muziek en dans.
Hij riep een van de knechten en vroeg wat er te doen was.
Die antwoordde: “Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht, omdat hij hem gezond en wel terug heeft.”
Toen werd hij kwaad en hij wilde niet binnenkomen.
Daarop kwam zijn vader naar buiten en probeerde hem tot andere gedachten te brengen.
Maar hij gaf zijn vader ten antwoord: “Ik dien u nu al zoveel jaren en nooit heb ik een gebod van u overtreden, maar mij hebt u nog nooit een bokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren.
Maar nu die zoon van u is thuisgekomen, die uw vermogen met hoeren heeft verbrast, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht.”
Maar hij zei : “Jongen, jij bent altijd bij me en alles wat ik heb is van jou.
We moeten feestvieren en blij zijn, want die broer van je was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden.” ‘

Acclamatie: O Heer God (*Zangen van Zoeken en Zien, nr. 393*)

O Heer God, erbarmend genadig lankmoedig
rijk aan liefde rijk aan trouw
bewarend liefde tot het duizendste geslacht.

Overweging

De bekende parabel van de Verloren Zoon. Een verhaal waar zoveel in zit...
Neem bijvoorbeeld dat besluit van die jongste zoon. Om zijn erfdeel op te eisen en op weg te gaan. Zijn vader gaat akkoord, die geeft hem de vrijheid en daar gaat hij.
Deze zoon is vervolgens aan alle kanten mislukt. Hij durft daardoor alleen nog maar terug als knecht van zijn vader. Hij heeft al een berouwvol lesje ingestudeerd. Maar zijn vader kijkt al naar hem uit. Hij is zielsgelukkig om hem weer te zien. Hij aanvaardt hem meteen weer als zoon. Het is een barmhartige vader.
De Vader van de verloren zoon is een beeld van God, die ons, zijn kinderen alle vrijheid geeft. We zeggen wel eens: waarom laat God al die narigheid toe op deze wereld? Tja, dat is de vrijheid die we hebben als mensen, om te leren, om domme dingen te doen, en om te groeien in wijsheid en medemenselijkheid.
Bijzonder zijn de handen van de vader op het schilderij van Rembrandt. Die handen zijn verschillend. Je ziet een vrouwenhand en een mannenhand. Het is mooi, want God is natuurlijk geen man. God gaat ons te boven. Dat is door Rembrandt, bewust of onbewust, in die handen weergegeven.

Dan die andere zoon. De oudste, de oppassende. Die dreigt eigenlijk ook verloren te raken. Hij is zeer verongelikt. Hij komt daarom niet opdagen bij het feest. Hij kan zijn broer nog niet aanvaarden als broer. ‘Die zoon van jou’, zegt hij. De Vader gaat ook hem tegemoet, net als de jongste zoon. De vader snapt hem wel, maar geeft hem geen gelijk. “Wees blij”, zegt hij, “dat je broer weer terug is. Hij was verloren, hij is weer terug.” Je kunt denken: “maar die oudste zoon voelt zich onrechtvaardig behandeld”, en dat is te begrijpen. Maar Jezus laat zien: onze God is een God van liefde en barmhartigheid, en dat overstijgt de wetten van de logica en de meetlat van wat eerlijk is en rechtvaardig. Of de oudste zoon aanschuift bij het feest, weten we niet. De afloop laat Jezus aan alle luisteraars over.

Met dit verhaal wil Jezus ons uiteindelijk ook nog leren: het is je opdracht te worden als die Vader. Barmhartig en mild en wijs en liefdevol voor iedereen, voor niemand uitgezonderd.

Rembrandt zal dit op het eind van zijn roerige leven ook begrepen hebben, toen hij dit bijzondere werk schilderde.

Stilte

Muziek

Lied: Zoals een moeder zorgt (*Gezangen voor Liturgie, nr. 659*)

Zoals een moeder zorgt voor kinderen, haar toevertrouwd,
en waarborgt dat zij leven:
zo werkt een god van liefde, en geen uur verflauwt zijn vuur.
Niet meer verstomt het woord dat Gij ons hebt gegeven.

Het neemt ons bij de hand, dat woord, geduldig voert het ons
uit angstland weg naar vrijheid.
Zo onbegaanbaar dwars die weg, zo hoog, zo heet en droog –
laat mij niet moeten gaan als Gij niet zelf nabij zijt.

Een waterval van licht, van vreugde en gereede hoop,
van inzicht en vertrouwen:
zo overkomt Gij mensen, ik besta uw woord en ga.
Nog weet ik niets van U, ooit zal ik U aanschouwen

Voorbeden

Gezongen acclamatie: Keer U om (*Zangen van Zoeken en Zien, nr. 112*)

Keer U om naar ons toe - keer ons toe naar elkaar.

Voor alle mensen die onze wereld verloren lopen,
die niet weten waar ze het zoeken moeten,
daklozen, kinderen die hun ouders kwijt zijn,
mensen in geestelijke nood, die zich nergens thuis voelen.
Om helpende handen, om licht voor hen...
Zo bidden wij zingend:

Voor allen die anderen tegemoet komen,
met vriendelijkheid, wijsheid en begrip,
met praktische hulp, met woorden van troost.
Dat zij hun openheid mogen behouden.
Dat zij mogen ontvangen wat zij geven.
Zo bidden wij zingend:

Voor alle gelovigen op weg naar Pasen,
voor wie zich bezinnen op hun relatie met U;
dat zij zich blijvend met U verbonden weten
en nooit vergeten dat zij bij U thuis mogen komen.
Zo bidden wij zingend:

Intenties uit de gemeenschap

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome, uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het koninkrijk en de kracht
en de heerlijkheid in eeuwigheid. - Amen.

Lied: Met niets van niets (*Zangen van Zoeken en Zien, nr. 195a*)

Met niets van niets zijt Gij begonnen,
hebt sprakeloos het licht gezegd,
de tijd bepaald, het land gewonnen,
de zeeën op hun plaats gelegd.

De ban der duisternis gebroken –
en het werd morgen, dag na dag,
een wereld in het licht gesproken,
een mensheid die beginnen mag.

Geen eind in zicht. Geen rust gevonden.
Het langste deel nog niet gegaan.
Geen engel met ons mee gezonden
om nacht en ontij te verslaan.

Met licht van licht hebt Gij geschreven
uw boek dat ons het leven redt,
de woorden van uw trouw gegeven.
En van dit lied de toon gezet.

Slottekst

Hij heeft het vaderhuis nooit verlaten,
deed alles wat er van hem werd verwacht,
genoot niet van het leven of met mate,
heeft blind gehoorzaamd, enkel plicht betracht.

De ander kon het nergens rooien,
want hem riep steeds een volgend avontuur.
Hij at met zwijnen en met lichtekooien.
Hartstocht dreef hem, heimwee, heilig vuur.

Mij werden beiden op den duur vertrouwd,
alsof ze twee van mijn gezichten tonen.
Ik heb om hen gelden en gerouwd,
maar leer ze nu omarmen als mij zonen.
Ik ben stil geworden,
ik heb mijn ziel tot rust gebracht.

Mededelingen

Zegenwens

Dat wij ons gezegend mogen weten,
in goede en kwade dagen,
gevend en ontvangend,
zaaiend en oogstend,
mensen van de aarde en kinderen van het licht,
geboren en op weg om te sterven,
maar uiteindelijk geroepen om op te staan,
nu en voor altijd,
Amen.

Lied: Vrede wens ik je toe (*Zangen van Zoeken en Zien, nr. 147*)

Vrede wens ik je toe,
liefde wens ik je toe.
Moge God je behoeden,
leef met zijn liefde,
Vrede wens ik je toe.

Zegen wens ik je toe,
aandacht wens ik je toe,
dat er mensen zijn
met wie je kunt delen.
Zegen wens ik je toe

De Vesperviering is een initiatief van parochianen
van Parochie De Goede Herder Maassluis-Vlaardingen-Schiedam
en wordt uitgevoerd onder verantwoordelijkheid
van de pastoraatsgroep de Goede Herder Schiedam.
De Vesperviering wordt de laatste vrijdag van elke maand gehouden.